

Jasper Gyula

Hosszú álom előtt

Az éj kapui kitérve szememnek
 Látom a valóság szellemeit
 Torz és vénuszi-lények lebegnek
 Ők fogják kezemet és ott lesznek
 Mikor árnyam felisszák az egek
 S lelkem a botor vágyaktól tüzelt
 Nem szomjúhozik szépre se szívre
 Csak megkezdődik örök vándorútját
 A mindenségben

Segítség

Gyenge vagyok, a két karod kell,
 Hogy emberré összerakj megint.
 Ölelj át így könnyebb,
 Mert nem vagyok olyan egyedül.

De ne nézz,
 - nem akarom, hogy így lássál!
 Így segítesz!
 Mert én is szeretnék erős lenni érted!

Ha már

Az Edda-művek elhagyta várost!
 Kifosztva kongok, mint a tér.
 A létezés kihűlt hulladékát
 a szél zörögve szórja szét.
 Lábam előtt fáradt pille,
 egy villamosjegy földet ér.

Rám lobban a hajnali ég!...

Vérzik az utca, csorog a fény.
 Villamos sikolt, lódul az élet,
 fölmeleg a függöny, indul a kényszer:
 robotos munka, unt szerelmek,
 új csalódások közelednek...

Reménykedem, vannak még csodák,
 mint a mesében, túl az Óperencián...
 Mi ad értelmet az itt töltött időnek?
 Győzhet a rend, az engesztelő béke,
 ha kint nem, legalább itt benn.
 Csak legyen valamiben hinniem!

Fischer György szobra